

21/28

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van A, hierna te noemen klagster, ten deze vertegenwoordigd door mevrouw mr. C.A.M.J.M. Joosten van Joosten Advocatuur, ingediende klacht tegen B, ten deze vertegenwoordigd door mevrouw mr. E.E. Rippen van de VVAA, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen en ingeschreven in het NIP-register als psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift van 12 juli 2021;
- het verweerschrift met bijlagen van 23 september 2021.

De behandeling van de klacht heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 10 november 2021.

II De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan.

Klagster is voor het eerst in behandeling geweest bij verweerder van 4 april 2019 tot 10 december 2019. De behandeling werd beëindigd, omdat klagster in behandeling zou gaan bij X te U. Half december 2019 werd verweerder gebeld door een klinisch neuropsycholoog uit het X. Op diens verzoek heeft verweerder toen informatie over klagster gegeven zonder haar daarvoor vooraf toestemming te vragen. In februari 2020 is over die gang van zaken tussen partijen gesproken en heeft verweerder klagster zijn excuses aangeboden die door klagster werden geaccepteerd. Klagster is vervolgens verwezen naar een behandeling bij een andere instelling. Omdat de wachttijd voor die behandeling erg lang was, heeft klagster aan verweerder gevraagd of zij in de tussentijd weer bij hem in behandeling mocht komen. Vervolgens is klagster weer in behandeling gegaan bij verweerder van 7 april 2020 tot 17 december 2020. Over de tekst van de afsluitende brief aan de huisarts ontstond discussie. Op verzoek van verweerder paste verweerder de brief diverse keren aan. Tijdens een bijeenkomst tussen verweerder, klagster en haar advocaat op 25 februari 2021 ging klagster akkoord met de tekst, waarna de brief is verzonden.

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven:

1. Verweerder heeft in strijd met artikel 15 en 16 van de Beroepscode onzorgvuldig gehandeld jegens klagster. Ten onrechte vermeldde verweerder in de eerste versies van de conceptbrief aan de huisarts dat de behandeling in onderling overleg werd beëindigd op 17 december 2020. Het afsluiten ging volgens klagster niet in onderling overleg en de echte reden van de beëindiging van de behandeling werd niet vermeld. Toen klagster meerdere malen had gevraagd om de echte reden van de beëindiging van de behandeling in de brief te zetten, reageerde verweerder onbeschoft en zei hij dat klagster machtsspelletjes speelde. Dat was niet professioneel en daarmee beledigde hij klagster. Verweerder gedroeg zich als slachtoffer. Verweerder heeft ook in strijd gehandeld met de artikelen 19 en 40 van de Beroepscode door een afsluitend fysiek gesprek

met klaagster eerst te weigeren, maar later wel weer te willen. Door die onduidelijke communicatie en door beledigingen is onvoldoende professionele distantie in acht genomen. Klaagster is door dit gedrag beschadigd, haar behandeling kwam stil te liggen en haar vertrouwen in psychologen verdween en dat is in strijd met de artikelen 17 en 23 van de Beroepscode.

2. Verweerder heeft in december 2019 zonder toestemming van klaagster informatie over haar gedeeld met een andere psycholoog.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist en daartoe onder meer, zakelijk weergegeven, het volgende gesteld.

1. Wat betreft de tweede behandeling vanaf april 2020 was vanaf het begin voor beide partijen duidelijk dat het ging om een overbrugging totdat klaagster terecht kon bij een andere zorginstelling circa zes maanden later, dus rond november 2020. Op 17 december 2020 werd besproken dat de behandeling elders kon beginnen; klaagster had daarover bericht ontvangen. Daarom werd toen afgesproken dat de behandeling zou stoppen. Klaagster was het daarmee eens. Toen verweerder de afsluitende brief aan de huisarts voorlegde, wilde klaagster niet instemmen met de tekst van die brief. Verweerder heeft vervolgens op verzoek van klaagster de brief een aantal keren aangepast, maar klaagster bleef het niet eens met onderdelen van de tekst. Dit leidde tot onaangename telefoongesprekken. Tenslotte vond op 25 februari 2021 een gesprek plaats in bijzijn van klaagsters advocaat en heeft klaagster ingestemd met de tekst en is de brief aan de huisarts toegezonden.
2. Verweerder heeft inderdaad na december 2019, toen een andere psycholoog hem belde met het verzoek informatie over zijn behandeling van klaagster te geven, die informatie gegeven zonder voorafgaande toestemming te vragen aan klaagster. Klaagster heeft hem hier echter destijds al op aangesproken. Verweerder heeft toen daarvoor zijn excuses aangeboden en die zijn toen door klaagster aanvaard. Vervolgens heeft klaagster gevraagd of zij weer in behandeling bij hem kon komen in afwachting van een behandeling elders. Toen heeft hij haar weer ruim acht maanden behandeld.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

Ad klachtonderdeel 1:

Klaagster verwijt verweerder dat hij voor stopzetting van de beëindiging van de behandeling verkeerde redenen vermeldde in de conceptbrief aan de huisarts. Het betreft de passage: *‘Aangezien de verbetering in de huidige behandeling stagneert en cliënte met meerdere afspraken per week geïnvolveerd is in intensieve trajecten met betrekking tot somatische klachten, hebben we de behandeling alhier afgesloten.’* Uit de overgelegde stukken uit het dossier blijkt dat die passage niet is vermeld in de brief die aan de huisarts werd gestuurd. Verweerder heeft die passage op verzoek van klaagster eruit gehaald. De vraag of de inhoud van die tekst juist was of niet, is daarom niet relevant meer.

Het College heeft niet kunnen bepalen dat verweerder klaagster heeft beledigd in de periode na 17 december 2020 rondom het vaststellen van de tekst van de brief aan de huisarts en ook niet dat hij onduidelijk zou hebben gecommuniceerd over het feit dat hij eerst geen gesprek wilde en later weer wel.

Uit het dossier blijkt dit niet. Wat er in de telefoon-/videogesprekken is gezegd wordt door partijen betwist, zodat daarover niets kan worden vastgesteld.

Het College ziet geen schending van artikel 19 of 40 van de Beroepscode. Er was geen sprake van een ontijdige afbreking van de behandeling. Verweerder heeft getracht de relatie in overleg met klaagster goed af te ronden en heeft langdurig getracht eventuele misverstanden uit de wereld te helpen. Klaagster heeft niet ontkend dat zij wist dat de behandeling tijdelijk zou zijn ter overbrugging van de wachttijd voor een behandeling bij een zorginstelling van ongeveer zes maanden tot medio november. Ook blijkt uit de brief die met toestemming van klaagster naar de huisarts is gezonden dat zij eind november te horen had gekregen dat de intake voor de behandeling bij de zorginstelling waarop ze wachtte, online zou kunnen beginnen. Gelet daarop was beëindiging van de professionele relatie in december 2020 te verwachten.

Artikel 17 en 23 van de Beroepscode acht het College niet relevant. Er was geen sprake van toepassing van nieuwe methoden of het betreden van nieuwe toepassingsgebieden en niet gebleken is dat verweerder klaagster zonder noodzaak heeft blootgesteld aan negatieve ervaringen.

Het College acht dit klachtonderdeel daarom ongegrond.

Ad klachtonderdeel 2:

Ook dit klachtonderdeel acht het College ongegrond. Verweerder heeft weliswaar in december 2019 in strijd met artikel 71 van de Beroepscode informatie over klaagster gedeeld met een andere psycholoog zonder daarvoor vooraf toestemming te vragen, maar daarna heeft verweerder hierover met klaagster uitgebreid besproken. Verweerder heeft hiervoor - zo blijkt uit het dossier - zijn excuses aangeboden en klaagster heeft die excuses aanvaard en vervolgens is klaagster in april 2020 weer in behandeling gegaan bij verweerder. Verweerder mocht ervan uitgaan dat het daarmee toen was afgehandeld.

Het College komt tot de slotsom dat klacht in zijn geheel ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen op 10 november 2021

door:

mevrouw mr. C.M. Berkhout, voorzitter,
mevrouw mr. W.Th. Tideman, secretaris,
de heer dr. H.F.A. Diesfeldt,
de heer drs. H. Geertsema,
mevrouw drs. A. Wensing-Kruger, leden,
mevrouw drs. J.W. Sepers (toehoorder)

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. C.M. Berkhout.